

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **G. S.**, narozený dne X
státní příslušnost Indická republika

zastoupen advokátem Mgr. Umarem Switatem
sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, Odbor azylové a migrační
politiky
sídlem Nad Štolou 4, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2023, č. j. OAM-121/ZA-ZA11-D07-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný shledal žádost žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

nepřípustnou podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), je Rakouská republika.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítl nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalobce tvrdí, že v Rakousku nebyl a nepodával zde žádost o udělení mezinárodní ochrany. Tvrdí, že neexistují důkazy, které by odůvodňovaly závěr, že příslušným státem k posouzení podané žádosti je Rakousko. Tvrzení žalovaného, že požádal o mezinárodní ochranu v Rakousku, je nekonkrétní a není z něj seznatelné kdy, kde a u jaké příležitosti měly být otisky prstů sejmuty či zajištěny.
3. Žalobce nemá k Rakouské republice vztah ani vazby. V České republice má vazby k družce a ke svým přátelům, kteří zde žijí. Žalobce má za to, že žalovaný nezjistil úplný skutkový stav věci a dospěl ke spekulativnímu a nesprávnému závěru.
4. Napadené rozhodnutí je nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobce, který je v zemi původu ohrožen na životě. Správní orgány i soudy jsou povinny se kdykoli v průběhu řízení zabývat všemi skutečnostmi, které jsou významné k posouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života účastníka řízení. Žalovaný své povinnosti nedostál. Žalobce namítá porušení článku 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a článku 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
5. Žalobce zároveň požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že žalobce podal dne 4. 12. 2022 žádost o mezinárodní ochranu v Rakouské republice. Rakouská republika je tak příslušná k posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a je povinna přijmout žalobce zpět na své území v souladu s postupem dle čl. 18 nařízení Dublin III. Ohledně námitky, že žalobce nepožádal o udělení mezinárodní ochrany na území Rakouské republiky, žalovaný odkázal na stranu 6 napadeného rozhodnutí.

IV. Obsah správního spisu

7. Dne 16. 2. 2023 poskytl žalobce údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Sdělil, že se v měsíci říjnu 2022 dopravil z Indické republiky do Srbské

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

republiky, kde setrval do prosince 2022. Následně pokračoval do České republiky schován v nákladním automobilu. Vystoupil na místě, které neznal, po nějaké době zjistil, že je v České republice. Do České republiky přicestoval v prosinci 2022. K cestě mu nebylo uděleno vízum žádného členského státu Evropské unie. Zároveň neobdržel od žádného členského státu Evropské unie povolení k pobytu. Žalobce uvedl, že o mezinárodní ochranu doposud v jiné členské zemi Evropské unie nežádal. Je svobodný a bezdětný. Nemá žádné zdravotní omezení a neužívá pravidelně léky.

8. V rámci pohovoru provedeného s žalobcem dne 16. 2. 2023 žalobce uvedl, že z nákladního vozu při cestě ze Srbské republiky vystoupil teprve v České republice, z toho důvodu žádá o mezinárodní ochranu právě v zde. Na území Rakouské republiky nepobýval. Po svém vycestování ze Srbské republiky neměl kontakt s policií jiného členského státu Evropské unie, cestoval přímo do České republiky. Žalovaný informoval žalobce, že z porovnání otisků prstů vyšlo najevo, že v Rakouské republice požádal o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce uvedl, že k tomu nedošlo a v Rakousku nikdy nebyl. Dále uvedl, že doklad „Bescheinigung über den Grenzübertritt“, který předložil při podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, obdržel až v České republice. Žalobce dále uvedl, že v Rakousku nikdy nebyl, neví, kde se Rakousko nachází. Otisky prstů mu byly sejmuty teprve na území České republiky. Žalobce uvedl, že na území České republiky ani jiného členského státu Evropské unie nemá žádné příbuzné. V České republice má kamarády, rád by s nimi zde zůstal.
9. Žalovaný napadeným rozhodnutím shledal, že z otisků prstů žalobce jednoznačně vyplynulo, že tento požádal o udělení mezinárodní ochrany na území Rakouské republiky. Vzhledem k tomu, že v případě žalobce nebylo možné určit příslušný členský stát k posouzení žádosti žalobce podle kritérií vyjmenovaných v nařízení Dublin III, je podle čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení k posouzení žádosti příslušný první členský stát, ve kterém byla žádost podána. Žalovaný uvedl, že v souladu s čl. 9 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 603/2013 ze dne 26. 6. 2013 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013, byly žalobci sejmuty otisky prstů a poslány do systému EURODAC. Ze záznamu o výsledku porovnávání otisků prstů v systému EURODAC jednoznačně vyplynulo, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu dne 4. 12. 2022 v Rakouské republice. Žalovaný požádal dne 16. 2. 2023 Rakouskou republiku o přijetí žalobce zpět na své území a posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, kterou podal v České republice. Dne 3. 3. 2023 Rakouská republika ve smyslu čl. 25 odst. 2 nařízení Dublin III konkludentně přijala svou příslušnost k posouzení žádosti žalobce, když na žádost České republiky nereagovala.
10. Žalovaný neshledal, že by v Rakousku docházelo k systémovým nedostatkům, pokud jde o řízení ve věci mezinárodní ochrany a podmínky přijetí žadatelů, které by dosahovalo možného rizika nelidského či ponižujícího zacházení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zároveň uvedl, že paní K. A., která podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 28. 2. 2023, uvedla při poskytnutí údajů ke své žádosti, že žalobce je její přítel, se kterým na území České republiky pobývá. Přestože žalobce v rámci řízení neuvedl, že na území České republiky pobývá jeho přítelkyně, žalovaný konstatoval, že i v případě paní K. A. vyšlo najevo, že dne 15. 12. 2022 podala žádost o udělení mezinárodní ochrany v Rakousku a Rakouská republika dne 6. 4. 2023 uznala svou příslušnost k posouzení i její žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobce se na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřil a žalovaný souhlasil s rozhodnutím ve věci bez jednání. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas

uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

12. Podle čl. 3 odst. 2 nařízení Dublin III, pokud nemůže být na základě výše uvedených kritérií určen příslušný členský stát, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný první členský stát, ve kterém byla žádost podána.
13. Podle čl. 22 odst. 3 nařízení Dublin III komise prostřednictvím provádějících aktů vytvoří a pravidelně přezkoumává dva seznamy, na nichž jsou podle kritérií uvedených v písmenu a) a b) tohoto odstavce uvedeny přímé a nepřímé důkazy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 44 odst. 2
 - a) Přímé důkazy: i) Jedná se o formální důkazy, z nichž vyplývá příslušnost podle tohoto nařízení, pokud nejsou vyvráceny důkazy o opaku.
...
 - b) Nepřímé důkazy: i) Jedná se o orientační ukazatele, které mohou být v jistých případech i přes svou vyvrátitelnost dostačující podle důkazní síly, která jim je prisuzována.
14. Příloha II konsolidovaného znění nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. 9. 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azylu podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, obsahuje seznam přímých a nepřímých důkazů pro stanovení členského státu příslušného k posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Shoda otisku prstů zjištěná ze systému Eurodac po porovnání otisků prstů žadatele s otisky prstů sejmутými podle čl. 9 nařízení o systému Eurodac je přímým důkazem pro prokázání, zda byla žádost posuzována nebo podána dříve.
15. Shoda otisku prstu žalobce je přímým důkazem o tom, že v Rakouské republice podal dne 4. 12. 2022 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Z takového důkazu přímo vyplývá příslušnost podle tohoto nařízení a tato nebyla vyvrácena důkazy o opaku.
16. Městský soud tedy neshledal, že by tvrzení žalobce o tom, že v Rakouské republice nikdy nebyl, mohlo vyvrátit přímý důkaz na základě otisku prstu žalobce, podle něhož žalobce požádal v Rakouské republice o udělení mezinárodní ochrany. Městský soud zároveň za nepřímý důkaz o pobytu žalobce na území Rakouska považuje doklad „Bescheinigung über den Grenzübertritt“ (tedy osvědčení o překročení hranice).
17. Žalobce zároveň namítal, že má v České republice vazby k družce a ke svým přátelům, blíže však neupřesnil jména těchto osob. Samotná skutečnost, že má žalobce v České republice družku a přátele, nemá vliv na určení členského státu, který je příslušný k posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V rámci pohovoru ke své žádosti žalobce uváděl, že jsou na území České republiky jeho přátelé. Přestože samotná tato skutečnost není s ohledem na kritéria určení příslušného členského státu relevantní, žalovaný v napadeném rozhodnutí nad rámec základního odůvodnění uvedl, že také v případě přítelkyně žalobce uznala Rakouská republika svou příslušnost. K odloučení žalobce od jeho přítelkyně tedy nedojde. Městský soud zároveň upozorňuje, že žalobce v rámci svého pohovoru neuvedl, že na území České republiky pobývá se svou přítelkyní a tuto skutečnost uvádí až ve své žalobě. Nikde přitom svou přítelkyni neidentifikuje. Žalovaný tedy vycházel pouze z tvrzení jiné žadatelky o mezinárodní ochranu, že je

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

přítelkyní žalobce. Městský soud neshledal, že by žalovaný pochybil, pokud ve svém rozhodnutí vyhodnotil skutečnost, že je státem příslušným k posouzení žádosti žalobce Rakouská republika, když jeho přítelkyně, o které se v rámci pohovoru nijak nezmínil, je ve shodné situaci a i o její žádosti bude rozhodovat Rakouská republika.

18. Městský soud neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobce. Žalobce tato tvrzení ničím nedokládá ani neupřesňuje. Ve své žalobě pouze uvádí, že na území České republiky pobývá jeho družka a přátelé, blíže je však neidentifikuje. Soud tak neshledal, že by cokoliv nasvědčovalo tomu, že by posouzením žádosti žalobce o mezinárodní ochranu Rakouskou republikou mohlo dojít k zásahu do soukromého nebo rodinného života žalobce, který by mohl být nepřiměřený.
19. K žalobní námitce, že je napadené rozhodnutí nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života žalobce, neboť žalobce je v zemi původu ohrožen na životě, městský soud uvádí, že napadeným rozhodnutím byla určena příslušnost členského státu k posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Rakouská republika, která je příslušná k posouzení žádosti žalobce, posoudí, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany a zda mu tedy v zemi původu hrozí pronásledování či vážná újma.
20. Žalobce zároveň požádal o přiznání odkladného účinku její žalobě. Soud o tomto návrhu samostatně nerozhodoval, neboť rozhodl bezodkladně ve věci samé.
21. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Praha 25. srpna 2023

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.